

отиде на гости за да се види (императора) съ него, да го благослови (св. Методий) до като е йоще живъ, и му поразправи за извършенното отъ покойния му братъ и него въ Моравия и Панония*). Св. Методий отишълъ и билъ приетъ отъ императорътъ и патриархътъ съ голѣма радостъ и честь. А когато да си тръгне на задъ, тѣ го обсипали съ богати подаръци и, за живъ споменъ зарадъ него, задържѣли въ Цариградъ отъ неговитѣ ученици единъ священникъ и единъ дяконъ съ книгитѣ имъ.

Нѣмското духовенство не оставило на спокойствие св. Методия и слѣдъ завръщанieto му отъ Цариградъ. То тѣй много го огорчило съ постоянната си вражда, щото той билъ принуденъ най сѣтнѣ да го прокълне.

Св. Методий билъ виканъ на гости и отъ Унгарския кралъ, който останълъ много благодаренъ отъ посѣщението му, поради което на испращание го наградилъ щедро и му рѣкълъ смирено: „помянувай ме, честний Отче, въ твоитѣ святи молитви къмъ Бога!“

Постоянитѣ и неуморими трудове на св. Методия за просвѣтавяването на Славянитѣ,

*) Прѣди ходението си отъ Моравия въ Цариградъ, св. Методий отрѣдиль двама священници, негови ученици, бързописци и прѣвелъ отъ Гръцки на Славянски за кжсо врѣме (вжтрѣ въ 6 мѣсеца — отъ Мартъ до 26-й Октомврий) всичкитѣ книги на Ветхия завѣтъ, освѣнъ книгата на Макавѣитѣ. Като завършилъ този си трудъ св. Методий въздалъ Богу хвала за сполуката си и отслужилъ тържественна служба на св. Димитрия.